

Den åbne Kirke

De første to søndage i maj springer årets konfirmander ud her i Ruds Vedby – og jeg kan godt afsløre, at de i skrivende stund glæder sig.

Vi har i år et luksusproblem her i Ruds Vedby, vi har mange konfirmander. Det er rigtig dejligt, skønt det gir lidt logistik udfordringer. 28 unge mennesker med familie, dine og mine børn, papforældre, bedsteforældre, kammerater som der skal findes plads til.

Udfordringer er nu engang til for at blive løst. Det gør vi så med stor glæde og fejrer i år konfirmation hele 3 gange. Den 3. maj kl. 10.30 og den 10. maj kl. 9.30 og 11.00.

Vi forsøger, at få så mange som muligt ind i kirken, under hensyntagen til brandmæssige forhold mv. Det gør vi i en erkendelse af, at konfirmationen er en stor dag. Vi gør det også, fordi vi gerne vil signalere, at kirken er en åben - i betydningen imødekommende kirke.

Ved konfirmationerne har konfirmanderne selv valgt de salmer vi skal synge: Den første salme er en af de nye i salmebogen, nr. 478. ”Vi kommer til din kirke Gud”.

I første vers står der: ”Vi kommer til din kirke Gud og finder døren åben. Det navn bliver aldrig slettet ud vi fik hos dig i dåben”.

Det er sådan det er.

Hos Gud vil vi aldrig møde en lukket dør, men altid et imødekommende, Ah, se nu hvem der kommer der. Du er ventet, også du, og altid meget velkommen. For lige meget hvad du er, hvem du er, så er du et Guds barn og det løfte du fik dengang, du var bitte lille eller som halvstor kommende konfirmand, det løfte kan aldrig slettes ud.

Den åbne kirke med den åbne dør. Du er hjertelig velkommen til hverdagens arrangementer, du er velkommen om søndagen, du er velkommen under alle livets forhold.

Her i Ruds Vedby er vi privilegerede, vi har en skole, dagpleje, børnehave. Vi har en Brugs, vi har frisører, vi har tankstation, grillbar og pizzeriaer. Vi har foreninger – vi har liv.

Vi har liv. Sådan er det også med den åbne kirke. Den er ikke særlig affolket, der kommer folk i kirken. Det må der gerne blive ved med at gøre. Den åbne kirke er også din kirke. Et fællesskab i fællesskabet. Et sted, hvor du er velkommen uanset, hvem du er.

Der er så mange forskellige grunde til at folk går i kirke. Nogle kommer fordi de godt kan lide musikken, godt kan lide at synge salmer, nogle kommer, fordi de holder meget af at lytte til de bibelske tekster, og finder glæde ved at lytte til en prædiken. Andre igen kommer, fordi det er dejligt at være en del af et fællesskab og fordi der er en helt særlig ro i kirken.

Nogle kommer ikke så tit i kirken, er bange for at falde igennem, bange for, hvad de andre i lokalsamfundet skal tro og tænke. Man er måske hellig, hvis man går i kirke – eller også ”er den da helt gal med en”.

Det er egentlig noget pjat, men der er nok noget om den snak der siger, at de fleste mennesker har brug for en anledning til at komme i kirken.

Den har du så fået nu – en stående invitation til at smutte forbi kirken, du er ventet, du er altid velkommen indenfor i den åbne kirke.

Marianne Agerholm